

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego, podzielonego na pięć części, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył szereg wymogów proceduralnych w ramach wykonywania kontroli sądowej:

- Sąd popełnił błąd, zezwalając Komisji na ustosunkowanie się po raz pierwszy w postępowaniu sądowym do materiału dowodowego z jej akt sprawy podważającego ustalenia przedstawione w decyzji,
- Sąd niesłusznie uznał za niedopuszczalne przedstawienie przez wnoszące odwołanie dowodów z akt Komisji w celu zakwestionowania zarzutów podniesionych przez Komisję po raz pierwszy w duplice,
- Sąd niesłusznie uznał za niedopuszczalny załącznik włączony do akt przez wnoszące odwołanie w celu poparcia ich twierdzeń, że Komisja przytoczyła oświadczenia złożone przez wnoszących odwołanie w postępowaniu administracyjnym wyrwane z kontekstu,
- Sąd naruszył zasadę równości broni, nie badając dowodów przedstawionych przez wnoszących odwołanie w postępowaniu sądowym oraz
- Sąd nie ustalił właściwie okoliczności faktycznych.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne istotne dla właściwej oceny zarzucanego zachowania w kontekście gospodarczym i prawnym, w jaki się ono wpisuje.

W ramach zarzutu trzeciego, podzielonego na pięć części, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd popełnił błędy w ocenie dowodów:

- Sąd nie uzasadnił w sposób wystarczający pod względem prawnym utrzymania obliczeń udziału w rynku wskazanych przez Komisję w celu ustalenia struktury rynku właściwego,
- Sąd niesłusznie uznał, że Komisja nie jest zobowiązana do szczegółowego wyjaśnienia treści rozmów, jakie wnoszący odwołanie przeprowadzili z pozostałymi przedsiębiorstwami, które to rozmowy stanowią ograniczenie konkurencji ze względu na cel,
- Sąd niesłusznie uznał, że Komisja wyraźnie opisała treść tych rozmów, jakie wnoszący odwołanie przeprowadzili z pozostałymi przedsiębiorstwami, które to rozmowy stanowią ograniczenie konkurencji ze względu na cel,
- Sąd nie ustosunkował się do argumentu wnoszących odwołanie, zgodnie z którym niektórzy pracownicy nie mogli wymienić wiarygodnych informacji oraz
- Sąd niesłusznie przyjął błędną kwalifikację okoliczności faktycznych, uznając, że powyższe rozmowy stanowią ograniczenie konkurencji ze względu na cel.

W ramach zarzutu czwartego, podzielonego na dwie części, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd popełnił szereg błędów przy obliczaniu kwoty nałożonej grzywny:

- Sąd popełnił błąd, obliczając kwotę grzywny na podstawie sprzedaży przedsiębiorstw, którym nie zarzucono żadnych naruszeń oraz
- Sąd popełnił błąd, dwukrotnie uwzględniając sprzedaż tych samych produktów w celu obliczania kwoty grzywny.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-93/10 Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o.

(Sprawa C-287/13 P)

(2013/C 252/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. (przedstawiciel: adwokat K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu w sprawie T-93/10; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji ED/68/2009 Europejskiej Agencji Chemikaliów („zaskarżonej decyzji”) identyfikującej pak smoły węglowej wysokotemperaturowej, numer CAS 65996-93-2, („CTPHT”) jako substancję podlegającą umieszczeniu na liście substancji kandydackich zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 („REACH”) (1); lub
- posiłkowo, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie zgłoszonego przez wnoszących odwołanie żądania stwierdzenia nieważności; oraz
- obciążenie drugiej strony całością kosztów postępowania (w tym kosztami poniesionymi przed Sądem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że poprzez oddalenie ich żądania stwierdzenia częściowej nieważności zaskarżonej decyzji Sąd naruszył prawo wspólnotowe. W szczególności wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd dopuścił się kilku błędów przy wykładni ram prawnych mających zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie. Skutkowało to naruszeniem przez Sąd prawa, w szczególności poprzez:

- ustalenie, że kwestia związana ze złożonymi okolicznościami faktycznymi o charakterze naukowym i technicznym oraz identyfikacja CTPHT jako mającego właściwości PBT lub vPvB na podstawie jego składników obecnych w stężeniu wynoszącym co najmniej 0,1 % nie była dotknięta oczywistym błędem;
- stwierdzenie, że składniki CTPHT nie muszą być indywidualnie zidentyfikowane jako mające właściwości PBT lub vPvB w odrębnej decyzji ECHA na podstawie pogłębionej oceny w tym celu; oraz
- stwierdzenie, że nie naruszono zasady równego traktowania.

Z tych powodów wnoszący odwołanie twierdzą, że należy uchylić wyrok Sądu w sprawie T-93/10 i stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-94/10 Rütgers Germany GmbH i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA

(Sprawa C-288/13 P)

(2013/C 252/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA (przedstawiciel: adwokat K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-94/10; oraz
 - Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) ED/68/2009 (zwanej dalej „kwestionowaną decyzją”) w sprawie identyfikacji oleju antracenowego jako substancji, którą należy umieścić na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH) (¹), lub
 - Ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania skargi wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności; oraz
- Obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania (w tym kosztami postępowania przed Sędem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą, że oddalając ich skargę o częściowe stwierdzenie nieważności kwestionowanej decyzji, Sąd naruszył prawo Wspólnotowe. W szczególności podnoszą, że Sąd popełnił szereg błędów w wykładni ram prawnych znajdujących zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie, co spowodowało, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo; w szczególności:

- Uznając, że sprawa dotyczy złożonych faktów naukowych i technicznych i że identyfikacja oleju antracenowego jako substancji posiadającej właściwości PBT i vPvB na podstawie jego składników obecnych w przynajmniej 0,1 % stężeniu nie była obarczona oczywistym błędem;
- Składniki nie muszą być indywidualnie zidentyfikowane jako mające właściwości PBT lub vPvB w oddzielnej decyzji ECHA wydanej na podstawie przeprowadzonej w tym celu dokładnej oceny;
- Artykuł 59 ust. 3 i załącznik XV do REACH nie zostały naruszone, ponieważ informacja o substancjach alternatywnych nie została zamieszczona w dokumentacji dotyczącej załącznika XV; oraz
- Nie naruszono zasady równego traktowania

Z powyższych względów wnoszące odwołanie podnoszą, że wyrok Sądu w sprawie T-94/10 należy uchylić oraz stwierdzić nieważność kwestionowanej decyzji

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).